

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 30. november 2006 — A. Brünsteiner GmbH (sag C-376/05) og Autohaus Hilgert GmbH (sag C-377/05) mod Bayerische Motorenwerke AG (BMW) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Forenede sager C-376/05 og C-377/05) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftale om forhandling af motorkøretøjer — gruppefritagelse — forordning (EF) nr. 1475/95 — artikel 5, stk. 3 — leverandørens opsigelse — reorganisering af forhandlernettet — ikrafttræden af forordning (EF) nr. 1400/2002 — artikel 4, stk. 1 — alvorlige begrænsninger — virkninger)

(2006/C 331/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: A. Brünsteiner GmbH og Autohaus Hilgert GmbH

Sagsøgt: Bayerische Motorenwerke AG (BMW)

Sagens genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 5, stk. 3, første punktum, første led i Kommissionens forordning (EF) nr. 1475/95 af 28. juni 1995 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af salgs- og serviceaftaler vedrørende motorkøretøjer (EFT L 145, s. 25) og artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1400/2002 af 31. juli 2002 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis inden for motorkøretøjsbranchen (EFT L 203, s. 30) — en leverandørs opsigelse af en forhandlerkontrakt på baggrund af nødvendigheden af at foretage en gennemgribende reorganisering af hele forhandlernettet som følge af en ændring af fællesskabsforskrifterne

Konklusion

1) Ikrafttrædelsen af Kommissionens forordning (EF) nr. 1400/2002 af 31. juli 2002 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis inden for motorkøretøjsbranchen gjorde det ikke i sig selv nødvendigt at foretage en reorganisering af en leverandørs forhandlernet i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, første afsnit, første led, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1475/95 af 28. juni 1995 om anvendelse af traktatens artikel [81], stk. 3, på kategorier af salgs- og serviceaftaler vedrørende motorkøretøjer. Forordningens ikrafttrædelse kunne imidlertid på grund af særlige organisatoriske forhold ved den enkelte leverandørs forhandlernet nødvendiggøre ændringer

af en sådan betydning, at de udgør en egentlig reorganisering af forhandlernet i denne bestemmelses forstand. Det tilkommer de nationale domstole og voldgiftsretterne at vurdere, om dette er tilfældet ud fra alle konkrete forhold i den sag, de skal tage stilling til.

2) Artikel 4 i forordning nr. 1400/2002 skal fortolkes således, at efter udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i denne forordnings artikel 10, gælder den heri fastsatte gruppefritagelse ikke for aftaler, der opfyldte betingelserne for gruppefritagelse i forordning nr. 1475/95, og som havde mindst en af de i artikel 4 nævnte alvorlige begrænsninger til formål, hvorfor samtlige konkurrencebegrænsende aftalebestemmelser i sådanne aftaler kunne være forbudte i medfør af artikel 81, stk. 1, EF, hvis betingelserne for en fritagelse i henhold til artikel 81, stk. 3, EF ikke var opfyldt.

⁽¹⁾ EUT C 10 af 14.1.2006.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 14. december 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-390/05) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — forordning (EF) nr. 2037/2000 — stoffer, der nedbryder ozonlaget)

(2006/C 331/27)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved U. Wölker og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved N. Dafniou, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 16, stk. 5 og 6 og artikel 17, stk. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 af 29. juni 2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget (EFT L 244, s. 1) — genvinding, genanvendelse, regenerering og destruktion af kontrollerede stoffer — manglende fastsættelse af krav til de minimumskvalifikationer, som det ansvarlige personale skal være i besiddelse af — manglende meddelelse til Kommissionen om de programmer, der vedrører kvalifikationskravene

Konklusion

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 16, stk. 5 og 6, og artikel 17, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 af 29. juni 2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til fastsættelse af krav til de minimumskvalifikationer, som personalet, der skal sikre genvinding, genanvendelse, regenerering og destruktion af kontrollerede stoffer, der nedbryder ozonlaget, skal være i besiddelse af, idet den ikke senest den 31. december 2001 har fremsendt Kommissionen en rapport med oplysninger om, hvilke ordninger den har indført og hvilken mængde brugte kontrollerede stoffer der er genvundet, genanvendt, regenereret eller destrueret, og idet den ikke har truffet de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger for at fast udstyr med et kølevæskeindhold på mere end 3 kg kontrolleres for udsivning hvert år.
- 2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 330 af 24.12.2005.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 14. december 2006 — VDP Dental Laboratory NV mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-401/05) (¹)

(Sjette momsdirektiv — fritagelser — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra e) — rækkevidde af fritagelsen — fremstilling og reparation af tandproteser af en mellemhandler, der ikke er tandlæge eller tandtekniker — underleverance fra en tandtekniker)

(2006/C 331/28)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VDP Dental Laboratory NV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Sagens genstand

Præjudiciel — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 13, 17 og 28 af Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af

17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — begrebet »tandlægers og tandteknikers levering af tandproteser« — levering, der foretages af en afgiftspligtig person, som har givet en tandtekniker i opdrag at fremstille tandprotesen — ret til momsfradrag i tilfælde af levering i en anden medlemsstat, som ikke har fritaget sådan levering for moms

Konklusion

Artikel 13, punkt A, stk. 1, litra e), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), som ændret ved Rådets direktiv 95/7/EF af 10. april 1995, skal fortolkes således, at det ikke finder anvendelse på leveringer af tandproteser foretaget af en mellemhandler som den i hovedsagen omhandlede, der hverken er tandlæge eller tandtekniker, men som har erhvervet sådanne proteser hos en tandtekniker.

(¹) EUT C 36 af 11.2.2006.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 23. november 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-452/05) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — forurening og gener — rensning af byspildevand)

(2006/C 331/29)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved S. Pardo Quintillán og F. Simonetti, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved S. Schreiner, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — ukorrekt gennemførelse af artikel 5, stk. 4, i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135, s. 40)